

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z udziałem zainteresowanej O. S.A. w W.

w przedmiocie komunikatu informującego o zakończeniu testu zawężenia ceny dla usług detalicznych T. S.A. w W. ,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 3 czerwca 2015 r., sygn. akt VI ACz (...),

1. odrzuca skargę kasacyjną,

2. zasądza od powoda na rzecz zainteresowanej kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 3 czerwca 2015 r., VI ACz (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił zażalenie Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (powód) wniesione od postanowienia Sądu Okręgowego w W. -Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 21 stycznia 2015 r., XVII AmT (...) odrzucającego odwołanie powoda od komunikatu Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE) z

16 października 2013 r. – „Informacja o zakończeniu testu PS dla usług detalicznych T. S.A.”. Postępowanie toczyło się z udziałem zainteresowanego O. S.A.

Skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego z 9 lipca 2015 r., VI ACz (...) wniósł powód, zaskarżając je w całości.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda zainteresowany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna podlega odrzuceniu, jako wniesiona od nieistniejącego orzeczenia.

Ustawodawca w paragrafie pierwszym art. 398⁴ k.p.c. skatalogował elementy konstrukcyjne skargi kasacyjnej, podkreślając tym samym znaczenie cech tam wymienionych. Brak któregośkolwiek z tych elementów nie podlega sanowaniu w trybie przepisów k.p.c., a skarga kasacyjna dotknięta takim nieusuwalnym brakiem podlega odrzuceniu (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 lutego 2014 r., V CZ 88/13, LEX nr 1439397; z 25 stycznia 2016 r., III PK 77/15, niepublikowane).

Skarga kasacyjna wniesiona przez powoda zawiera nieprawidłowe oznaczenie daty orzeczenia, od którego została wniesiona. W petitum skargi wskazano, że zaskarżeniu podlega postanowienie Sądu Apelacyjnego z 9 lipca 2015 r., podczas gdy postanowienie w sprawie dotyczącej powoda, oznaczone prawidłowo wskazaną w skardze kasacyjnej sygnaturą, tj. VI ACz (...) zostało wydane 3 czerwca 2013 r. Z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. wynika wymóg oznaczenia w skardze kasacyjnej orzeczenia, od którego została ona wniesiona, ze wskazaniem czy orzeczenie to jest skarżone w całości czy też w części. Brak powyższego wymogu konstrukcyjnego lub jego wadliwość ma charakter nieusuwalny (postanowienie Sądu Najwyższego z 5 lipca 2012 r., IV CZ 43/12, LEX nr 1228598). Nie można zatem uznać, że nieprawidłowe oznaczenie orzeczenia stanowi oczywistą omyłkę pisarską, która nie ma wpływu na możliwość nadania

skardze kasacyjnej prawidłowego biegu (postanowienie Sądu Najwyższego z 22 marca 2012 r., IV CZ 146/11, LEX nr 1254715).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. jak w sentencji.